

Sygn. akt IV U 7/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska-Rozmus
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2017 r. w Olsztynie

sprawy J. M.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 25 listopada 2016 roku nr (...).2016

I. zmienia zaskarżone orzeczenie i orzeka w stosunku do odwołującego J. M. w zakresie ustalenia „niepełnosprawność istnieje od” – nie da się ustalić,

II. w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 7/17

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 25 listopada 2016 roku nr (...).2016 Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. uchylił w części decyzję Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w M. z dnia 21 września 2016 roku nr (...). (...)(...) zaliczającego odwołującego J. M. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności do dnia 30.09.2018 r. z powodu schorzeń oznaczonych symbolem niepełnosprawności 05-R w części dotyczącej daty powstania niepełnosprawności uznając, iż schorzenia występujące u odwołującego istnieją od 34 roku życia

Od powyższego orzeczenia, odwołanie złożył J. M. wskazując, że nie zgadza się z wydanym orzeczeniem w zakresie punktu dotyczącego ustalenia daty istnienia niepełnosprawności i wniósł o jego uchylenie. Wniósł o ustalenie, że niepełnosprawność istnieje od urodzenia. Odwołujący podniósł, że oba orzeczenia są błędne, albowiem zarówno z dokumentacji medycznej jak i doświadczenia życiowego można wywieść, że jest osobą niepełnosprawną od urodzenia.

W odpowiedzi na odwołanie, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. wniósł o jego oddalenie.

Na podstawie dokumentacji medycznej i przebiegu schorzeń, dodatkowej konsultacji lekarza neurologa, jednocześnie w świetle ocen członków składu orzekającego niepełnosprawność skarżącego najwcześniej można ustalić od 34 roku życia. Zgodnie z par.14 ust.1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności datę lub okres powstania niepełnosprawności osoby zainteresowanej ustala się na podstawie przebiegu schorzenia, dokumentacji medycznej lub orzeczeń o inwalidztwie, niezdolności do pracy, wydanych przez organy na podstawie odrębnych przepisów. Zatem w ocenie organu odwoławczego, datę początkową niepełnosprawności skarżącego najwcześniej można ustalić od 34 roku życia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Orzeczeniem z dnia 25 listopada 2016 roku nr (...)2016 Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. uchylił w części decyzję Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w M. z dnia 21 września 2016 roku nr (...). (...)(...) zaliczającego odwołującego J. M. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności do dnia 30.09.2018 r. z powodu schorzeń oznaczonych symbolem niepełnosprawności 05-R w części dotyczącej daty powstania niepełnosprawności uznając, iż schorzenia występujące u odwołującego istnieją od 34 roku życia

(dowód: akta WZON (...) orzeczenie z dnia 25.11.2016r.)

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy ortopedy i neurologa na okoliczność, czy odwołujący kwalifikuje się do stopnia niepełnosprawności, zaś w przypadku odpowiedzi pozytywnej, Sąd zobowiązał biegłego do wskazania stopnia niepełnosprawności odwołującego, przyczyny tej niepełnosprawności, a nadto jaki jest przewidywany okres występowania niepełnosprawności, od kiedy taki stan występuje oraz jakie, w związku z tym są wymagania dla odwołującej (k.23-23v).

Biegły neurolog po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, dotyczącą odwołującego oraz po przeprowadzonym badaniu – w wydanej w opinii – rozpoznał u badanego zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa i częściowy blok kostny C2/C3, skoliozę piersiowo-lędźwiową oraz pourazową dysfunkcję ręki prawej. Stwierdził, że zachodzą przesłanki do uznania wymienionego za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym z oznaczonym symbolem 05-R. Biegły wskazał, iż nie da się ustalić daty, od kiedy istnieje niepełnosprawność u skarżącego. Ponadto podał, że ustalony stopień niepełnosprawności ma charakter trwały i istnieje od 14.08.2015 roku, zaś okres trwania niepełnosprawności przewidywany jest na stałe.

W uzasadnieniu biegły stwierdził u wnioskodawcy ograniczenie ruchomości kręgu L-S i piersiowego, wzmożone napięcie mm przykręgosłupowych, skoliozę piersiowo-lędźwiową, objawy rozciągowe ujemne, chód sprawny. Ponadto biegły stwierdził uraz ręki prawej z amputacją kciuka prawego, co powoduje dysfunkcję prawej ręki.

Biegły podał, że wskazane schorzenia powodują naruszenie sprawności organizmu. Badany jest zdolny do pracy. Wymaga odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego psychofizyczne możliwości, w warunkach pracy chronionej oraz wymaga czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych co odpowiada definicji umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Ponadto badany wymaga konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie. Nie spełnia przesłanek, określonych w art. 8 ust.1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o Ruchu Drogowym, oraz nie wymaga konieczności korzystania z prawa do oddzielnego pokoju.

(dowód: opinia biegłego k. 34-36)

Biegły ortopeda po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, dotyczącą odwołującego oraz po przeprowadzonym badaniu – w wydanej w opinii – rozpoznał u badanego pourazową dysfunkcję ręki prawej. Skoliozę piersiowo-lędźwiową kręgosłupa ze zmianami zwyrodnieniowymi. Uznając badanego za niepełnosprawnego w stopniu umiarkowanym o symbolu 05-R. Ponadto biegły podał, iż nie da się ustalić daty od kiedy istnieje niepełnosprawność u badanego. Ustalony stopień niepełnosprawności w ocenie biegłego ma trwały charakter i istnieje od dnia 14.08.2015 roku.

W uzasadnieniu biegły stwierdził u wnioskodawcy wieloletnią dysfunkcją pourazową ręki prawej oraz zaawansowaną skoliozą kręgosłupa ze zmianami zwyrodnieniowymi. Nie rokuję poprawy. Stan utrwalony. W zakresie ustalenia stopnia niepełnosprawności zgadza się ze stanowiskiem WZON.

Biegły podał, że wskazane schorzenia powodują u odwołującego naruszenie sprawności organizmu i wymaga on odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego psychofizyczne możliwości, konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie, a ponadto wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki. Nie spełnia przesłanek, określonych w art. 8 ust.1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o Ruchu Drogowym.

(dowód: opinia biegłego k. 45-46)

Sąd zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) w art. 3 ust. 1 ustala trzy stopnie niepełnosprawności, to jest znaczny, umiarkowany i lekki. Kryteria oceny niepełnosprawności określa zaś Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U. Nr 139, poz. 1328).

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) za osobę o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności uważa się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Na wstępie należy także wyjaśnić, że wszystkie przesłanki określone w § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. nr 139, poz.1328), które należy uwzględnić przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności osoby powyżej 16 roku życia, związane są z jej stanem zdrowia i z możliwościami w zakresie samodzielnego egzystowania. Zgodnie z § 14 ust. 3 w/w rozporządzenia datę lub okres powstania niepełnosprawności osoby zainteresowanej ustala się na podstawie przebiegu schorzenia, dokumentacji medycznej lub orzeczeń o inwalidztwie, niezdolności do pracy wydanych przez organy na podstawie przepisów odrębnych. Jeżeli z przedłożonej dokumentacji, przebiegu schorzenia, orzeczeń o inwalidztwie lub niezdolności do pracy osoby zainteresowanej nie da się ustalić daty lub okresu powstania niepełnosprawności, należy wpisać wyrazy „nie da się ustalić” (§ 14 ust. 4 w/w rozporządzenia).

Powyższe określa zakres prowadzonego postępowania dowodowego.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych, którym Sąd dał wiarę, należy zaliczyć odwołującego się do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Swoje stanowisko w tym zakresie Sąd oparł na analizie treści opinii biegłych ortopedy i neurologa, a więc specjalistów z zakresu medycyny zajmujących się schorzeniami, które występują u odwołującego.

Natomiast odmiennie niż WZON biegli ocenili możliwość ustalenia daty początkowej niepełnosprawności stwierdzając, iż nie da się w sposób jednoznaczny na podstawie przedłożonej dokumentacji medycznej i przebiegu schorzenia ustalić daty lub okresu powstania niepełnosprawności.

Również w tym zakresie Sąd dał wiarę biegłym, albowiem i w tej kwestii stanowisko ich było zgodne.

Zdaniem Sądu, sporządzone opinie są jednoznaczne, rzetelne i miarodajne, a jednocześnie w pełni odpowiadają tezie postanowienia, na podstawie którego został dopuszczony z nich dowód.

Reasumując, Sąd uznał, iż zaszły okoliczności dające podstawę do zmiany orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w E. w zakresie ustalenia daty początkowej niepełnosprawności w sposób zgodny z opiniami biegłych

Wobec powyższego, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i przywołanych przepisów, w pkt I zmienił zaskarżone orzeczenie i orzekł w stosunku do odwołującego J. M. w zakresie ustalenia: „niepełnosprawność istnieje” – nie da się ustalić. W pozostałym zakresie, w oparciu o art.477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalono odwołanie, albowiem brak było podstaw do uwzględnienia wniosku odwołującego co do ustalenia, że niepełnosprawność istnieje od urodzenia (pkt. II wyroku).

SSR G. Gizewska –Rozmus